

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 5:00

זמן קריאת שמע/המ"א - 9:00

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:36

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:28

שקיעת החמה שבת קודש - 5:19

מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:09

צאה"כ / לריבו תם - 6:31

Courtesy of My2manim.com

NOW AVAILABLE ONLINE AT

WWW.TORAHTAVLIN.ORG

TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS EMAIL WEEKLY

תורה תבלין

A Torah Taolin Publication

34 Mariner Way Monsey NY 10952

שבת קודש פרשת משפטים – כ"ז שבט תשע"ז **Shabbos Parshas Mishpatim - February 6, 2016**

מאוצרותיו של המגיד

מגיד דרב שלום פערל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה והפרה לעם נכרי לא ימשול למכרה בבגדו בה (כא-ה) - ביאור בוונת המילים 'בבגדו בה'

כתב רש"י, "אם רעה בעיני אדוניה - שלא נשאה חן בעיניו לכונסה. אשר לא יעדה - שהיה לו ליעדה ולהכניסה לו לאשה, וכסף קנייתה הוא כסף קידושיה, וכאן רמז לך הכתוב שמצוה ביעוד, ורמז לך שאינה צריכה קידושין אחרים. לעם נכרי לא ימשול למכרה - אינו רשאי למכרה לאחר, לא האדון, ולא האב. בבגדו בה - אם בא לבגוד בה שלא לקיים בה מצות ייעוד, וכן אביה, מאחר שבגד בה במכרה לזה". וכמו"כ איתא בגמ' (קידושין י"ח), "תנאי מוכר אדם את בתו לאישות ושונה לשפחות ושונה לאישות אחר שפחות אבל לא לשפחות אחר אישות, רבי שמעון אומר כשם שאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות, כך אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר שפחות, ובפולוגתא דהני תנאי, דתנאי, בבגדו בה, כיון שפירש טליתו עליה שוב אין רשאי למוכרה, דרבי רבי עקיבא רבי אליעזר אומר, בבגדו בה, כיון שבגד בה שוב אין רשאי למוכרה". ופירש רש"י, "לעם נכרי - דהיינו לשפחות, לא ימשול האב, מאחר שפירש טליתו אדון עליה לשם יעוד, אם גירשה בגט וחזרה אצל אביה, אבל לא יעדה וחזרה אצל אב, חזר ומוכרה, כרבנן דאמרי לעיל לשפחות אחר אישות הוא דלא, כי האב דמכר יעדה הוה ליה לאישות, אבל לשפחות אחר שפחות מצי מובין, ורבי אליעזר אומר, כיון שבגד בה במכרה לשפחות, שוב אינו יכול למוכרה לעם נכרי דהיינו שפחות, אבל לשפחות אחר אישות-קידושין מצי מובין, ורבי שמעון דריש להא כרבי אליעזר-כיון שבגד בה שוב לא ימכרנה, ודריש ליה נמי כרבי עקיבא-כיון שפירש טליתו עליה לא ימכרנה, להכי קאמר לא לשפחות אחר אישות ולא לשפחות אחר שפחות".

וממשיכה הגמרא, "במאי קמיפלגי, רבי אליעזר סבר יש אם למסורת, ורבי עקיבא סבר יש אם למקרא, ורבי שמעון סבר יש אם למקרא ולמסורת". ופירשו התוס' שם (ד"ה ורבי אליעזר) בשם 'ש מפרשים, י"ש מפרשים, דבהאי דכתיב אשר לא יעדה וקרינן לו בוי"ו רבי עקיבא סבר יש אם למקרא, דהיינו לו בוי"ו, והשתא מגלה על 'בבגדו' שהוא לשון בגד - פריסת טלית, ורבי אליעזר סבר יש אם למסורת, וכתיב לא באל"ף, והשתא מגלה על 'בבגדו' שהוא לשון בגידה".

והרישב"א שם (ד"ה גירסת הספרים וכו') מוסיף לבאר, "ומסתברא למימר, דהכי קאמר, דכל חד מהני תנאי בעי למדרש סיפא דכתיב 'בבגדו', לפום סבריה דדרש מלא יעדה, כי היכי דלא תקשי ליה סופיה דקרא, דרבי עקיבא דרדיש 'אשר לו יעדה' קאמר, דקרא לא קשיא ליה דכתיב 'בבגדו', דההוא לשון בגד הוא, ורבי אליעזר דרדיש 'אשר לא יעדה' קאמר, דקרא דכתיב 'בבגדו' לא קשיא ליה, דההוא לשון בגידה הוא, והיינו דבעינן בגמרא 'במאי קא מיפלגי', כלומר, מאי טעמא דריש ליה חד מלשון בגד וחד מלשון בגידה, ואמרינן, דרישא דקרא קשיתה לכל חד מנייהו, דמר סבר יש אם למקרא ודרדיש 'אשר לו יעדה', ודמר סבר יש אם למסורת ודרדיש 'אשר לא יעדה'."

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גלילאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

כי תפגע שור איבך או חמרו תעז השב תשיבנו לו וגו' (כג-ד) - קירוב רחוקים וכל ישראל ערבים זה לזה

נצינו עד כמה חסה התורה על כל אש מ ישראל, רואנת היא על עניניו וצרכיו הגשמיים, ומצווה על המוצא את קניינו הארציים, לטרוח עצמו ולחזור אחר בעלים כדי להחזירם, ואפילו אם יודע המוצא, שזה המאבד שונה הוא לו, מכל מקום מצווה על כך לעזור לו ולהשיב לו מה שנחסר ונאבד ממנו. ומכאן עלינו לעשות חשבוננו של עולם, אם על רכושנו הגשמי של האדם חסה התורה וציוותה עליה ציווי מיוחד, על אחת כמה וכמה שברצונה שנחוס על מהותו הרוחני, וברצונה שכל אחד יהיה ערב למסכביו, ואם רואים יהודי תועה בדרך חייו, ושקוע ברפש וטיט רוחני, ודאי מצוה גדולה היא לעזור לו, ולהציל ממצבו העגום ולהעלותו על הדרך הישרה.

כשמעוררים על ענין קירוב רחוקים, ישנם דרבה אנשים אשר לדעתם אין הדברים אמורים עבורם, מכירים הם את מהותם, ולדעתם לא רק שאין הם מוכשרים לקרב, אלא חוששים הם לצעצם, כי יתכן שבמקום שיהיו הם המשפיעים והמתקדבים יהיו הנשפעים יחפזו היוצרות ותהיה חלילה להיפך. ואכן צדקו דבריהם, לא לכל אחד יכולים לבקש שיתטוב בין השווקים וילמד את הרחוקים בינה. אך עליהם לדעת, שקירוב רחוקים אינו ענין דוקא לזה אשר כבר נמצא לעת עתה בדיוטא התחנותנו, ובכדי להחזיר למוטב וקוקים כבר ללכת למקום נידח כדי להלצו משם, אלא לפעמים יכול הוא לקיים מצוה זו עם בחור או נער העומד לצידו, ונפשו ענומה עליו משום מה, ובמילה טובה אחת מחיה את נפשו, ונוסף בו כוח להחזיק מעמד בשעתו הקשה.

לדאבונינו לא חסרים נערים אשר מחמת איזה קושי באיזה תחום מעניניהם, נשבר לבם לרסיסים ואין מי שיעמוד לצדם בשעתם הקשה, ואילו היו זוכים לכמה נטפי עידוד, היו הדרבים מאדים להם, אך מאדור ואין איש שם על לב, מסתובב לו הבחור עם קשייו, ואינו יודע איך לבטא את קשייו, ולפעמים הוא כן יודע, אך אין הוא יודע למי לפנות, הבחור שהוא רך כקנה מסתובב עם הרגשה שהטעינו עליו משא כבידה, והוא אשר עלול לגרום לו להתנאש ח"ו, ואילו היו שמים עין עליו, ועוד טרם שמכירים בו איזה קושי נותנים לו איזה מלת חיזוק, היו יכולים לשנות את מהותו ואת עתידו.

ענין זה הוא ביכולת כ"א, ומקיים הוא מצות קירוב רחוקים בהידור רב, ודרבה יותר מזה המסתובב במקום נדחות לקרב את הרחוקים, כי אלו שכבר נידחו צריכים יגיעה והשקעה מרובה להחזירם, ואילו בחור צעיר כל עוד שמחזיק מעמד יכולים בקל להחזיקו, רק בכמה דברי עידוד ותו לא, ואלו המלים המועטים מועלים ורבה גם באכיות, כי הם הנותנים לו הכוח והאומץ להתעלות במעלות התורה והידאה ביתר שאת, ונמצא שלפעמים בכמה מילות טובות מציל אדם דורות שלמים, ומכוח אותם הדברים מתחזק הוא בעבודת השי"ת, וכשהוא נעשה לאיש ומקים משפחה משלו מצוה הוא את ביתו אחריו ומדריכם בדרכי השי"ת כדבעי, ויתכן שאילו לא היה שומע את הדברי העידוד האלו, היה נופל לידי איש, וגם את ביתו אשר יקם לא ידאה צורך לחנכם כדבעי על אדני התורה, ונמצא כי כמה מלות בונים ודורות שלמים, וכז"ו גם מבלי להיות 'חכם' המכונה בימינו בשם 'פסיכולוג', אלא אדם מן החורה באשר הוא שם.

נמשל: Although lending money must be done with witnesses, aiding the poor with charity should be done in a way that does not denigrate the poor. **R' Mordechai Banet ZT"l** quotes the *Gemara* (פסחים ח.) *“One who says I will give a selah to the poor so that my son shall live is righteous.”* In

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY
Keeping the Jewish Camp Holy (70)
Walking Behind a Lady (cont.) Let us continue our discussion regarding the *halacha* quoted in the *Gemara Berachos* ⁽¹⁾ that a man is not permitted to walk directly behind a lady or girl. He can walk at an angle behind her or if the area is narrow, he should attempt to walk ahead of her. If that is not possible and he must walk now this specific way for a *mitzvah*, he should fix his eyes to the ground and proceed with caution ⁽²⁾.

Obligation of the Lady. **R' Shmuel Wosner ZT"l** writes ⁽³⁾ that if the lady is Jewish and recognizes the situation whereby she will be walking in a narrow area in front of a man who will not be able to pass her, she should try to avoid the problem - with at least a minimal effort - by allowing him to walk in front of her.

Educating Boys. It is important to educate boys about this *halacha* from the age of nine-years-old, and possibly earlier ⁽⁴⁾. This is similar to what was mentioned a number of weeks ago regarding the *halacha* of not sleeping on one's stomach or back, where R' Wosner writes ⁽⁵⁾ that the proper age to educate boys in this is nine-years-old, although on a practical level, one should begin even earlier because fulfilling this daily *halacha* depends quite a bit on habit and if a child falls into a bad habit, it is difficult for him to change. Therefore, one should start to educate even earlier to train him in the correct habit. This is also

Rebbe R' Heschel of Krakow ZT"l (Chanukas HaTorah) would say:

“Rashi makes a point of noting that the servant's ear in question is the right ear, and not the left. He goes through a long-winded explanation to prove this point. Why would we even think for a moment that the *posuk* is referring to the left ear? Because, as *Chazal* tell us, the slave's ear is bored through due to the fact that *‘the ear that heard at Sinai the words, Thou shall not steal, and he went and stole, deserves to be bored.’* And the *Medrash* (שה"ש) states in the name of *Rabban Shimon bar Yochai* that when *Hashem* spoke to the Nation at *Har Sinai*, the words went out *‘from the right of Hashem to the left of Yisroel.’* It turns out, therefore, that the ear that heard *Hashem's* words was the left ear! In case one might think the left ear is bored, Rashi proves otherwise.”

R' Chaim Yisroel Belsky ZT"l (Einei Yisroel) would say:

“*Under His feet was like a brickwork of sapphire.*’ In *Hashem's* eyes, every brick of mud and clay that the Jews layed in Egypt was like a sapphire. The harsh labor transformed *Bnei Yisroel* into a nation worthy of the *Torah*, capable of reaching upwards towards *HaKadosh Baruch Hu*. Whatever the hardship, the greatness of a person is revealed when he takes ‘bricks of clay’ and transforms them into gems of intense beauty.”

A Wise Man would say:

“Start by doing what's necessary; then do what's possible; suddenly you will find that you are doing the impossible.”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	נצטוו אנאליים את המצוקים ונשבה ארנו ח"ו * נתקדש לעילוי נשמת הגאון הרב חיים ישראל הלוי ב"ר דוב בעלסקי זצוק"ל, ראש ישיבת תורה ודעת ובעמח"ס שולחן הלוי, עיני ישראל, ועוד. נשמתו עלתה בשחרה ליל י"ט בשבט ה'תשע"ז * תהא נשמתו צדורה בצרור החיים
--	--

truth, his son is not sick and will surely live. He says this so as not to embarrass the poor man as he gives him charity, making him think that he is giving for his own benefit. This is the meaning of the words, "את העני עמך" - give to the poor but make him think "עמך" - he is doing you a favor!

מאת מוה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
applicable regarding the *issur* to ride on an unsaddled animal, as was mentioned previously, and from the the age of nine one should make sure that boys keep this *halacha* properly ⁽⁶⁾.
Sitting Behind a Lady. The *Gemara* discusses only walking behind a lady. What about sitting behind a lady? Does this prohibition include not sitting behind a lady when her chair or seat is exposed or not high enough to block his view of her, such as on a bus? In other words, is a man obligated to find another place to sit in order to avoid this situation? The *Tosfos Yom Tov* in his *sefer Malbushei Yom Tov* ⁽⁷⁾ and the *Chazon Ish ZT"l* (quoted by **R' Nissim Karelitz Shlit'a** ⁽⁸⁾), rule strictly in this matter. R' Nissim adds that בדיעבד, a man is better off sitting side -by-side with a lady or girl (of course without touching) than behind her. **R' Binyamin Zilber ZT"l** ⁽⁹⁾ writes that if the situation is hard to avoid or seats are unavailable, one may sit behind a lady since there exists at least a partial separation of the back of the seat.
Sitting Beside a Lady. Even though there is no actual *issur* of sitting next to a lady on a plane or bus, one must make sure that he is totally separated (not touching in any way) and he must make sure to avoid thinking about his seatmate. As far as politely requesting a change in seating to avoid this situation, see **Sefer Malbushei Mordechei** ⁽¹⁰⁾ about the benefits of this.

(1) סא. (2) פתחי תשובה אה"ע כאא (3) לא נדפס בתשובותיו, חובא בס' מלבושי מרדכי עמ' רלג (4) שם עמ' רכד (5) שו"ת שבט הלוי י"רלב"ב (6) מלבושי מרדכי עמ' קצד (7) מלבושי יו"ט על לבוש אה"ע כא' (8) שו"ת חוט השני אה"ע כאח (9) או נדברו יא' עמ' קמד (10) רלבג
--

הוא היה אומר ...

מעשה אבות ... סימן לבנים

שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם וגו' (כב-)

The *Torah* prohibits taking any type of oath, even when the oath is true, because it is an oath that has no purpose - "שבועת שוא". Someone who swears an oath that is false, violates both the proscription for swearing a false oath and also for swearing an oath in vain, since it too, serves no purpose. The **Rambam** (הל' שבועות יא-ה) contends that someone who swears because of a *din Torah* fulfills a positive *mitzvah* of the *Torah*. "ובשמו תשבוע" (דברים כ-ט) - "*in His Name, you shall swear.*" Others contend that this *posuk* means simply "*in His Name you may swear,*" but that there is never a *mitzvah* of taking an oath (**Ramban**). Still others contend that even though the *posuk* says, "*in His Name you shall swear,*" this does not mean it is permitted to swear, but rather, that one who swears is not punished for taking an oath (**Shu't Chasam Sofer**). This last authority contends that one should avoid taking an oath under any and all circumstances, and thereby explains why the custom is to pay large fees or even fines rather than swear an oath - even if it is fully truthful.

The renowned **Chacham Rabbeinu Yaakov Mutzafi ZT"l** was born in Baghdad, Iraq in the year 5660/1900. He attended the famous *Bet Zilka Yeshivah*, a truly exceptional *Yeshivah* where hundreds of elite students grew in scholarship and piety. Among them were many *chachamim* who became Sephardic leaders of the next generation, such as the **Ben Ish Chai**, **Chacham Salman Mutzafi**, **Chacham Yehudah Tzadkah ZT"l**, and many others. When Chacham Yaakov was a younger student in the *Yeshivah*, he was known for his diligence and great intensity. R' Yaakov eventually moved to Jerusalem, and later became the *Rosh Av Bet Din* for the *Sephardim* of the *Eida Charedit* there. He was extremely close to **Chacham Ben Zion Abba Shaul ZT"l**, *Rosh Yeshivah* of *Porat Yosef*, and his family, and he sat on the same *Bet Din* with him, presiding over monetary judgments (דיני ממונות) until his passing on the thirteenth of *Sivan*, 5743/1982.

On one occasion, as the *chachamim* sat together to hear a case, two litigants came to the *Bet Din* regarding a relatively simple monetary matter; one person claimed that the other owed him money, while the second man, the defendant, denied it. The defendant argued vociferously in his defense and offered to swear on a *sefer Torah* that he did not owe any money. It frightened Chacham Ben Zion and Chacham Yaakov that the man was stubborn enough to actually volunteer to swear on a *sefer Torah*. It didn't seem appropriate in the context of the matter at hand and the two were suspicious of the man's motives. They tried to convince him to make a deal but he was immovable and insisted on swearing to his innocence.

Eventually, they were left with no choice. If the man insisted on swearing, they would have to oblige him. The *chachamim* got up and went into the nearby *Bet Knesset Shema Tzedakah*. They were about to remove one of the *Sifrei Torah*, when Chacham Yaakov asked him, "Wait. Have you gone to the *mikvah*? You must before you make this *shvuah* (oath)."

The man replied in the negative. Chacham Yaakov's intention was to delay the proceedings, and he succeeded. The man waited until the next day and went to the *mikvah* before returning to the synagogue. Chacham Yaakov asked him, "To which *mikvah* did you go?" The man told him the name of the *mikvah*, and Chacham Yaakov insisted that the chosen *mikvah* was not kosher enough. In an effort to further stall the man and not have him swear unnecessarily, he advised him to go to another *mikvah*, claiming that this *mikvah* was acceptable for an oath. The man grudgingly agreed.

The next day, the *chachamim* came to the *Bet HaKnesset*, but the defendant did not show up. Wondering what had happened to him, they sent a messenger to his home. The door was answered by a disheveled woman who was crying. When asked what had happened, she answered, "I don't know. My husband just did not wake up this morning!"

Chacham Yaakov knew right away that this man's death was *min Hashamayim*. As the *Bet Din* investigated the case deeper, they were able to determine that the defendant really had owed money to the other man. He had denied everything falsely and was willing to swear on it. Had he sworn falsely, he would have died with a terrible sin, a black mark on his soul. Therefore his untimely death had saved him from a fate that was even worse. It was truly in the Hands of *Hashem*.

משל למת הדבר דומה

אם בקף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה ... (כב-כד)

משל: A *Talmid Chacham* once asked **R' Yosef Chaim Sonnenfeld ZT"l**, "If one meets a poor man in the street who asks for a loan, and there are no others present who can be witnesses, and they have no paper or pencil with which to write a document, should he lend the money anyway to fulfill the *mitzvah* of lending money? Or is he exempt from this *mitzvah* because of the prohibition in the *Gemara* that states (כב"מ עה): '*Whoever lends money without witnesses, transgresses the mitzvah of 'לא תתן מכשול' (You shall not place a stumbling block in front of the blind)?*'"

R' Yosef Chaim answered, "He is certainly exempt from lending in this situation, in order not to transgress '*putting a stumbling block before the blind.*' The proof is from the *posuk*: '*If you lend money to My people.*' If you lend money, it must be with My people, i.e. with witnesses. However, the *posuk* continues: 'את העני עמך' - '*To the poor with you*' - if you give him charity instead of a loan, then it should be '*with you*' - in other words, you alone should be present and no one else, so that he should not be embarrassed."

ובני יויד איש על רעהו לדרגו בערמה
ממם מזבחי תקחנו למות וגו' (כא-ד)

מחשבת הלב

If a person intentionally kills another "בערמה" (with trickery) he is put to death. The **Baal HaTurim** notes that there are only two times where the word "בערמה" appears in text. Here, and in *Sefer Yehoshua* (ט-ד) where it says: "ויעשו גם המה בערמה". This speaks about the גבעונים who dressed themselves in old shoes and torn clothing to make it appear as if they traveled many miles in order to join the Jewish people. *Yehoshua bin Nun* promised to accept them into the fold, but when he later found out that they deceived him, he ordered them to do jobs of menial labor, putting them in charge of chopping wood and schlepping water for the *mizbeach*. The question is: indeed, they may be menial, but nevertheless, these are important jobs that were necessary in the *Bais HaMikdash*. Many people would be thrilled to do these jobs. Why was this considered a punishment?

My *machshava* is that "בערמה" has two meanings. One is "trickery" while the other is "cleverness." The *posuk* tells us: "והנחש היה ערום מכל הבהמה" - and the **Targum** translates it as, "*The snake was smarter (חכים) than other animals.*" Thus, a person who uses "trickery" to kill someone is punished with death. Whereas the גבעונים who used "cleverness" to become closer to *Hashem* were not punished, but rewarded to become עצים ושואבי מים in the *Bais HaMikdash* - "זה תרחק ואלו נתקרב".

A further thought on this is that those people, like my parents who came to America in the 1920's, were forced to use cleverness, to remain *shomrei shabbos* and build homes of *Torah* and *chessed*, just as many Jews used cleverness during the Holocaust to stay alive and remain *shomrei Torah*. Their reward is that their children and grandchildren became חסדי בערמה - they built *Yeshivos* and became *Roshei Yeshivah* in America. Interestingly, this is the only place throughout *Tanach* that the *Baal HaTurim* quotes his father אדוני אבי הרא"ש זצ"ל. A powerful lesson for all of us to follow....

DRUSH V'CHIDDUSH

לא תבשל גדי בחלב אמו ... (כג-ז)

The *Gemara* states (חולין צה): "*If a small amount of forbidden food falls into a pot of permitted food, if the forbidden food is permitted to some Jews (e.g. Terumah), a Jew tastes the mixture to see if it has any taste from the forbidden food. If the forbidden food is forbidden to all Jews, then a gentile tastes the mixture.*" The **Rema** adds that nowadays, the custom is not to rely on a gentile taster; rather, we must ascertain that the amount of permitted food is sixty times the amount of the forbidden food (בטול בששים).

It once happened in Jerusalem that a bit of milk fell into a pot of chicken, and the question was presented to **R' Shimshon Aharon Polanski ZT"l**, the **Tepliker Rav**. He asked to call in a gentile to taste the food. The gentile tasted the mixture, and said that he didn't taste any milk. Then the *Rav* asked a Sephardic Jew to taste it, for it is well-known

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... משפטים

As we mourn the terrible loss of our great *Rebbi*, **R' Yisroel Belsky ZT"l**, we must understand the significance of the fact that he was *niftar* specifically between the *parshiyos* of *Yisro* and *Mishpatim*. In his *sefer*, **Einei Yisroel**, R' Belsky explains that the laws (משפטים) of the *Torah* serve as the foundation of the world. When a dispute arises between two people, the goal of resolution should be to reveal the true word of *Hashem*, rather than prove the righteousness of a single position, as it says, "עד האלקים יבא דבר שניהם" - until the truth of *Hashem's* word is achieved. An individual's success or victory is insignificant in comparison to the true purpose of "משפט" which is to bring honor to *Hashem* and "כבוד שמים" to the world. The purpose of judgments and decisions made by *Beis Din* are to reach the truth of *Torah* and any sense of personal gain is completely non-existent in a true *Ben Torah*. His pride, honor or personal gain is irrelevant in his quest for the true *mishpat*.

The *parsha* of "ואלה המשפטים" immediately follows the final words of *Parshas Yisro* which speak about the *mizbeach*, the altar. Why? Because bringing a sacrifice like a *korban olah*, required slaughtering an animal and then completely burning it on the altar. The owner gets none of it. This is certainly a small price to pay to give *nachas ruach* to *Hashem* and draw close to Him. This concept precedes "Mishpatim" because one should consider the pleasure the *Ribono shel Olam* derives from one who is willing to sacrifice a portion of his wealth for the sake of tranquility and *shalom*.

This encapsulates the life of R' Yisroel Belsky. He had no sense of "I". His entire life was dedicated to revealing the *Dvar Hashem*. Both in אדם למקום and בין אדם לחבירו and his only desire was to increase *Kavod Shamayim*. He is now in the loftiest spheres of Heaven, and this *posuk*, "עד האלקים יבא דבר שניהם" surely refers to him! May he be a *meilitz yosher* for all of *Am Yisroel*.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

אשר יאמר כי הוא זה עד האלקים יבא דבר שניהם ... (כב-ח)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensofshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead